

Sygn. akt IV U 742/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2014r. w S.

odwołania S. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 25 kwietnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie S. B. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo S. B. (1) do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 maja 2013 r. do 30 kwietnia 2015 r.

Sygn. akt: IV U 742/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 kwietnia 2013r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił S. B. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła S. B. (1) wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że od 9 lat pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy i w dalszym ciągu jest częściowo niezdolna do pracy, gdyż wszystko co robi wykonuje tylko prawą ręką i przy wielu czynnościach wymaga pomocy osób trzecich, szczególnie że posiada trójkę dzieci, w tym kilkumiesięczne bliźnięta. W pracy zawodowej nie może równać się z osobą, która ma sprawne obie ręce, tym bardziej że przy obecnym rynku pracy pracodawcy mają duży wybór pracowników, którzy są w pełni sprawni. Zawód sprzedawcy, który wykonywała w dacie wypadku, w którym doznała urazu ręki, wymaga sprawności obu rąk. Już po urazie próbowała ona pracy na stanowisku sprzedawcy, jednakże zakres wymaganych od niej czynności – metkowanie towaru, wykładanie towaru, przenoszenie towaru, pakowanie i inne sprawiał, że czynności te wykonywała kilka razy wolniej od osoby sprawnej, a ponadto klienci dawali jej odczuć, że z uwagi na wygląd chorej ręki, nie chcą być przez nią obsługiwani. Ponadto, chcąc mimo wszystko pracować, już po wypadku podjęła działalność gospodarczą w celu przekwalifikowania się do

zawodu fryzjera. Jednakże również w tej pracy nie dawała sobie rady i przy wielu czynnościach jak np. mycie włosów klientkom czy też modelowanie włosów wymagała pomocy pracownicy. W tych okolicznościach stwierdzenie, że nie jest już częściowo niezdolna do pracy jest nieuzasadnione. Chora ręka do końca życia będzie wymagała rehabilitacji, a fakt, że wszystko, co wykonuje, wykonuje prawą ręką, spowodował przeciążenie tej ręki i prawej strony ciała i w konsekwencji wadę kręgosłupa. Z przedstawionych względów zaskarżona decyzja powinna być zmieniona (odwołanie k.1-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 18 kwietnia 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy. W tych okolicznościach odwołanie powinno być oddalone (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona S. B. (1), z zawodu sprzedawca, uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 kwietnia 2013r. (decyzja o ustaleniu prawa do renty z 30 kwietnia 2012r. k.216 akt rentowych). W dniu 11 marca 2013r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.230 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 3 kwietnia 2013r. ustalił, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 30 kwietnia 2018r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 3 kwietnia 2013r. k.234 akt rentowych).

Na skutek wniesienia przez zastępcę głównego lekarza orzecznika ZUS II Oddział w W. zarzutu wadliwości powyższego orzeczenia ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 18 kwietnia 2013r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (zarzut wadliwości do orzeczenia lekarza orzecznika k.235v i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 18 kwietnia 2013r. k.246 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 25 kwietnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 25 kwietnia 2013r. k.248 akt rentowych).

Biegli lekarze o specjalizacji ortopeda i neurolog w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonej pourazową dysfunkcję ręki lewej spowodowaną niesprawnością palców II-V i stwierdził, że przedmiotowy stan powoduje u ubezpieczonej dalszą częściową niezdolność do pracy ,tj. w okresie od 1 maja 2013r. do kwietnia 2015r. Wskazali, że w badaniu klinicznym stwierdzili dysfunkcje palców II-V ręki lewej ,tj. przykurcze zgięciowe, śladowe zakresy ruchomości stawów, zaburzenia osi, zaburzenia czucia palców, a ponadto liczne blizny pooperacyjne. W tym stanie palce II-V ręki lewej są praktycznie bezużyteczne. Kciuk jest sprawny dzięki temu ubezpieczona używa lewej ręki do przytrzymywania przedmiotów. Nie jest natomiast w stanie wykonać mocnego chwytu i ruchów wymagających precyzji. Ponadto ma trudności przy wykonywaniu takich czynności jak sprzątanie, gotowanie, ubieranie się, wiązanie sznurowadeł czy praca przy dzieciach. Opisana dysfunkcja lewej ręki ma charakter utrwalony i nie rokuje poprawy. W ocenie biegłych ubezpieczona nie jest w stanie wykonywać pracy sprzedawcy i fryzjerki, dlatego uzasadnione jest stwierdzenie dalszej częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonej do kwietnia 2015r. (opinia biegłego ortopedy i neurologa k.10-11 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej S. B. (1) okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W

myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy ubezpieczonej w dalszym ciągu istnieje częściowa niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego ortopedy i neurologa dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona w dalszym ciągu - do końca kwietnia 2015r. jest osobą częściowo niezdolną do pracy. W złożonej opinii biegli wskazali, że istniejące u ubezpieczonej dysfunkcje palców II-V ręki lewej w postaci przykurczów zgięciowych, śladowych zakresów ruchomości stawów, zaburzeń osi, zaburzeń czucia palców powodują, że wskazane palce są praktycznie bezużyteczne. Dzięki zachowanej funkcji kciuka ręki lewej ubezpieczona wykorzystuje tę rękę do przytrzymywania przedmiotów. Nie jest jednak w stanie wykonać mocnego chwytu i ruchów wymagających precyzji, a to powoduje, że nie jest ona w stanie wykonywać pracy zarówno sprzedawcy, jak i fryzjerki.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu ortopedii i neurologii uprawnionych do oceny stanu zdrowia ubezpieczonej zważywszy na rozpoznane u niej schorzenie, a ponadto opinia ta poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyte uzasadniona. Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych, gdyż zarzuty do opinii biegłych ortopedy i neurologa sformułowane przez członka komisji lekarskiej ZUS stanowią jedynie polemikę z ustaleniami biegłych opierającą się na odmiennej ocenie przez organ rentowy sprawności ręki lewej ubezpieczonej. Twierdzenia organu rentowego, że ubezpieczona już po urazie ręki prowadziła działalność gospodarczą w formie zakładu fryzjerskiego i jest zaadaptowana do niepełnosprawności nie podważają ustaleń biegłych (pismo organu rentowego zawierające zastrzeżenia do opinii biegłych k.19 akt sprawy). Sama ubezpieczona przyznała w odwołaniu, że już po urazie ręki podjęła się prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie usług fryzjerskich. Zależało jej bowiem na wykonywaniu pracy. W praktyce jednak okazało się, że dysfunkcja ręki lewej nie pozwala jej na wykonywanie tego zawodu. Nie ulega wątpliwości, że wykonywanie zarówno zawodu sprzedawcy, jak i zawodu fryzjera wymaga pełnej sprawności obu rąk. W przypadku zawodu sprzedawcy istotna jest głównie siła obu rąk i możliwość chwytania – z uwagi na konieczność podnoszenia i przenoszenia towarów. W przypadku zaś zawodu fryzjera ważna jest dodatkowo możliwość wykonywania ruchów wymagających precyzji, a to z uwagi na zakres wykonywanych usług - strzyżenie i modelowanie włosów oraz czynności temu towarzyszące. Dlatego nie można zgodzić się z organem rentowym, że zachowanie przez ubezpieczoną częściowej sprawności palców ręki lewej ma świadczyć o zachowaniu przez nią pełnej zdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonej S. B. (2) przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 maja 2013r. do 30 kwietnia 2015r.